

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼,
ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1997 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 1487

5 ਜੁਲਾਈ, 1999

ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ. ਐਕਟ, 1936—ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ—
ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ—ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ— ਕੀ ਗਲਤ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

[ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, ਡਰਾਈਵਰ, 1987 (4) SLR
750 (SB) ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ]

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਜਰਤਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ
ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ
ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ "ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ"
ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। . ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੇ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਕਟੌਤੀ "ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ" ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੇ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ
ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ
ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਏ.ਐੱਸ. ਮਸੀਹ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੀਐਮ ਚੋਪੜਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਆਰਡਰ 1997 ਦੇ 1487 ਤੋਂ ਅਤੇ 1530 ਤੋਂ 1534 ਦੀਆਂ 1997 ਦੀਆਂ ਅੱਠ ਵਿਜ਼ਨ
ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ
ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ

1997 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ 1487 ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਤੱਥ ਲਏ ਜਾ
ਰਹੇ ਹਨ।

(2) ਅਜੀਤ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦਾਰ ਹੈ ਪੁ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਾਲਾ ਈਵਰਕਿੰਗ ਕੈਸੀ

ਕੰਡਕਟਰ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿਕਟਾਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। 20 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਨੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣ ਤੱਕ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਾਮੂਲੀ ਸਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 (ਬੋਝੇ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ) ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 20 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦੋ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ 20 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਟੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 20 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 20 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦਰਖਾਸਤ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੌਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ 26 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(1) 1991 (1) RSJ 413

ਆਯੋਜਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 20 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਵਰਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ-ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 26 ਫਰਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ.

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ

The General Manager, Punjab Roadways, Hoshiarpur v. Ajit Singh202
(N.K. Sodhi, J.)

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਕੰਡਕਟਰ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 20 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (1) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ II ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ' ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, ਡਰਾਈਵਰ (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਐਕਟ ਛੋਟੇ ਤਨਖਾਹ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ। ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਯਮਤ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

(2) (1998) 9 SCC 325

(3) 1987 (4) SLR 750

ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ' ਕਟੌਤੀਆਂ। ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਆਮ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਤੋਂ 13 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਅੱਤਲੀ, ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ 1957 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ 68 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (1) ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ II ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ II ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ, ਮੁਅੱਤਲੀ, ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ, ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ

ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ II ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ II।—ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ, ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਜਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ, ਅਰਥਾਤ:-

- (i) ਵਾਧੇ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ (ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਸਮੇਤ);
- (ii) ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਸਕੇਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਕਮੀ; ਜਾਂ
- (iii) ਮੁਅੱਤਲ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਜਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ।"

(5) ਐੱਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ: ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸਨੂੰ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਉਜਰਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ II ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ' ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਨਲਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਜਰਤ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਉਸ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਲਈ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ- ਕਾਰਨ, ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ' ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ

ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ। ਗਲਤ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਿਰਾਂ ਦੀ ਮੰਨੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਉਜਰਤ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਕਟੌਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-II. ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਮੈਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਰ.ਐੱਸ. ਪਾਠਕ, ਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੀ) ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ, ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਛੋਟੇ ਲਾਈ ਸਕਸੈਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ।

(6) ਚਲੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ*1 ਕੋਰਟੇਨਾ ਐਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ 6 ਅਗਸਤ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (2) ਤਹਿਤ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ 6 ਅਗਸਤ, 1982 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) 1971 ਲੈਬ. IC 592

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 6 ਅਗਸਤ, 1982 ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ II 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨੂੰ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ II ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਪੋਸਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਕੋਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ। ਸੀਮਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(8) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ